

Abstract.

Holovan T. Improving the system of social security for police as a necessary direction of transformation processes in Ukraine.

The further development of Ukraine and its formation as a legal and social state are inextricably linked with the development of its state institutions, the effective functioning of which depends on proper support from the state. Social policy is a defining direction of the state's internal policy and is aimed at ensuring the conditions for a dignified life, free human development, and a high level of well-being. One of the important and necessary state institutions in modern conditions is the National Police of Ukraine. In the system of state bodies, the National Police of Ukraine occupies one of the key positions, implementing the law enforcement function and performing a fairly wide range of tasks to protect the rights and freedoms of citizens, therefore the social protection of the employees of the National Police of Ukraine plays an important role. At the same time, the social welfare of police officers attracts the attention of scientists and practitioners due to the presence of unresolved problems, which creates obstacles on the way to development and stability in society. The creation of an effective system of social security for police officers is one of the main directions of law enforcement reform, which has a certain specificity due to the performance of their professional activities, which are associated with increased risk and danger. The development of a fundamental legislative framework, which must meet the modern requirements of social life and international standards, is the primary task of a successful process of reforming the sphere of social security for employees of the National Police of Ukraine. Special attention should be paid to the issue of social guarantees of police officers, because the system of social guarantees in the National Police bodies is a prerequisite for the activity of the National Police of Ukraine as a whole.

Keywords: social protection, social security, wages, monetary support, salary, additional payments, allowances, bonuses, special subjects of labor law, National Police of Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 29.03.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Головань Т.Г. Вдосконалення системи соціального забезпечення поліцейських як необхідний напрям транс-формаційних процесів в Україні. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2024. № 3. С. 10-15.

Holovan T. Improving the system of social security for police as a necessary direction of transformation processes in Ukraine. Actual problems of innovative economy and law. 2024. No. 3, pp. 10-15.

УДК: 351; JEL classification: H83

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2024-3-3>

ГИРЕНКО Олег Володимирович¹, здобувач вищої освіти ступеня доктор філософії кафедри публічного управління та адміністрування, <https://orcid.org/0009-0005-8661-0284>
ДМИТРЕНКО¹ Сергій Миколайович¹, здобувач вищої освіти ступеня доктор філософії кафедри публічного управління та адміністрування, <https://orcid.org/0009-0005-3575-8238>

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ ДИДЖИТАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Гиренко О.В., Дмитренко С.М. Сучасні тенденції та проблеми диджиталізації публічного управління в Україні.

У світовій та вітчизняній практиці диджиталізація публічного управління здатна охопити не лише зміни у наданні адміністративних послуг, а й процеси формування державної політики, управління державною власністю та адміністративною діяльністю. У результаті проведеного аналізу визначено основні напрями диджиталізації публічного управління в Україні, що враховує особливості сучасних умов. Обґрунтовано перелік умов успішної диджиталізації публічного управління в Україні: розробка та доступність інформаційно-комунікаційних технологій; розвиток цифрових можливостей державних службовців; цифровізація територіальних громад та органів місцевого самоврядування; фінансове забезпечення розвитку органів публічного управління; цифрова грамотність населення. Зазначено, що успіх цього процесу залежить від того, наскільки враховані універсальні вимоги управління за результатами та ступінь дотримання умов успішної диджиталізації публічного управління, зокрема зважаючи на повоєнне відновлення економіки України.

Ключові слова: диджиталізація публічного управління, взаємодія влади та бізнесу, стратегія диджиталізації, електронні послуги, цифровий розвиток громад та територій.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Цифрова трансформація економіки та суспільства, яка активно обговорюється на різних політичних рівнях, зараз вважається важливою метою, проте її реалізація може призвести до певних ризиків. Найважливішою силою, яка рухає прогресом диджиталізації, є прагнення до покращення управління. Однак такий підхід може сповільнити процес становлення цифрової економіки в Україні, збільшуючи відставання країни від інших. Важливо уникнути цього ризику, переконавшись, що зміни, пов'язані з диджиталізацією, дійсно приведуть до поліпшення якості діяльності уряду, що істотно відчувається громадянами та бізнесом.

Диджиталізація публічного управління в сфері взаємодії між владою та бізнесом потребує глибоких змін у системі управління країною. Це

означає підвищення якості адміністрування, що передбачає зменшення непотрібного державного втручання та підвищення результативності національних та місцевих органів влади. Міжнародна практика в контексті економічного співробітництва та розвитку свідчить про прямий зв'язок між цифровою трансформацією та якістю уряду, а також про взаємозв'язок між розвитком електронних послуг та ефективністю державних та місцевих витрат.

У світовій практиці диджиталізація публічного управління охоплює не лише зміни у наданні адміністративних послуг, а й застосування новітніх цифрових технологій для формування державної політики, управління державною власністю та адміністративної діяльності. Цифрові технології також використовуються для планування, моніторингу та оцінки результатів діяльності агентств,

¹Полтавський державний аграрний університет

що є ключовими аспектами успішного ведення бізнесу у державно-правовому полі.

Ефективність цифрової трансформації можна визначити за її впливом на якість управління та результати. Таким чином, цифрова трансформація може стати фундаментом для впровадження принципів управління за результатами, оскільки дозволяє подолати попередні обмеження. Наведені факти доводять актуальність і своєчасність розгляду обраної теми в сучасній науковій площині.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Різні аспекти диджиталізації публічного управління в країні знайшли своє відображення у роботах багатьох вітчизняних і закордонних учених. У своїх працях цю проблематику та шляхи її вирішення досліджували такі науковці: Т. Биркович, О. Драган, О. Кабанець, І. Кобзев, Н. Костенюк, М. Мельников, О. Михайловська, В. Наместнік, К. Петров, Ю. Пігарев, Г. Разумей, В. Сиротін, М. Токар та інші.

Узагальнюючи вже наявні в науковій літературі результати досліджень зарубіжних та українських вчених, слід відзначити, що вивчення питання підвищення ефективності публічного управління має свою складність через те, що процеси, пов'язані з його цифровою трансформацією, розвиваються дуже швидко, ускладнюючи набуття необхідного досвіду управління цією процедурою. Однак позитивною рисою є те, що спостерігається активний розвиток цифрової трансформації, яка набирає обертів і поширюється. На додаток, важливо констатувати, що в умовах повномасштабної війни в Україні цей аспект стає актуальним, і влада зобов'язана негайно реагувати на впровадження цифрових технологій у всі сфери життєдіяльності, введення нових способів спілкування з громадськістю, що потребує швидкого вирішення та реагування на проблеми і виклики.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження сучасних тенденцій та проблем диджиталізації публічного управління в Україні в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження.

В останні роки диджиталізація публічного управління в Україні стала актуальною та важливою темою. З наукової та практичної точок зору важливими є розуміння сучасних тенденцій та пов'язаних з ними проблем, які необхідно враховувати при обґрунтуванні стратегії диджиталізації сфери публічного управління загалом та окремого публічного органу влади зокрема. Урядові служби все більше переходять до онлайн-формату, що спрощує взаємодію між владою та громадянами. Однак необхідно розвивати інфраструктуру та забезпечити доступність цифрових послуг для всіх верств населення, у тому числі для людей з обмеженими можливостями та мешканців віддалених регіонів. Розвиток диджиталізації призводить до збільшення загроз кібербезпеці. Урядові системи та бази даних повинні бути надійно захищені від кібератак та витоків даних, а їхні співробітники усвідомлювати наслідки та відповідальність за розголошення конфіденційної чи службової інформації.

Забезпечення прозорості та доступності інформації владних структур для громадян є важливою складовою диджиталізації публічного управління. Проте існують проблеми з доступністю деяких даних та їх зрозумілістю для широкої аудиторії. Недостатня обізнаність громадян з використанням цифрових технологій може стати перешкодою для повного використання цифрових послуг у сфері публічного управління. Ініціативи з підвищення цифрової грамотності та навичок користування інтернетом є важливими. Впровадження систем електронного голосування може сприяти збільшенню участі громадян у виборчих процесах, але це потребує надійних заходів для захисту від шахрайства та забезпечення конфіденційності голосів.

Для успішної диджиталізації публічного управління необхідні відповідні законодавчі зміни, які стимулюватимуть розвиток цифрових технологій та забезпечуватимуть їх відповідність стандартам безпеки та конфіденційності даних. Необхідно постійно вдосконалювати і розширювати перелік публічних послуг, які можна отримати онлайн, а також забезпечити їх високу якість та ефективність.

У сучасних умовах диджиталізація публічного управління в Україні розвивається в різних напрямках:

1. Електронний документообіг та електронні послуги. Україна активно розвиває електронний документообіг у публічних органах та впроваджує електронні послуги для громадян та бізнесу. Це дозволяє зменшити бюрократичні бар'єри та полегшити доступ до адміністративних послуг.

2. Відкриті дані (Open Data). Завдяки ініціативам з відкритих даних, уряд поступово публікує дані у відкритому форматі, що сприяє більшій прозорості та стимулює інновації у суспільстві та бізнесі.

3. Електронна ідентифікація та цифровий підпис. Упровадження систем електронної ідентифікації та цифрового підпису дозволяє підвищити безпеку електронних транзакцій та забезпечити впізнаність користувачів у цифровому середовищі.

4. Електронна демократія. Використання Інтернету та мобільних технологій сприяє розвитку електронної демократії через проведення онлайн-консультацій, громадських обговорень та звітності перед громадськістю.

5. Штучний інтелект та аналітика даних. Використання штучного інтелекту та аналітики даних допомагає уряду в ефективному аналізі великих обсягів інформації, прогнозуванні тенденцій та управлінні ризиками.

6. Електронне урядування (e-Governance). Впровадження електронного урядування передбачає інтеграцію інформаційних технологій в усі сфери державного управління для підвищення ефективності, прозорості та доступності послуг для громадян.

Ці тенденції сприяють модернізації публічного управління в Україні та впровадженню сучасних технологій для поліпшення якості життя населення та роботи бізнесу на певних територіях. У науковій літературі [6, с. 94-95] сенс та ефективність таких змін пояснюють через поєднання публічного управління та потенціалу цифрових технологій,

спрямованих на забезпечення прав і свобод людей і бізнесу, які дозволять модернізувати публічне управління, знизити його витратність на шляху розбудови демократії в Україні. До речі, таким висловлюванням ми відразу підкреслюємо потенційну неоднорідність цифрового розвитку різних громад та територій (міських, сільських).

Незалежно від країни розташування коло проблем диджиталізації публічного управління тією чи іншою мірою включає: технологічні обмеження, бюджетні обмеження, порушення кібербезпеки, бюрократичні перешкоди, корупцію, недостатню цифрову грамотність та інклюзивність різних соціальних груп та регіонів.

У науковій літературі [3; 5] диджиталізацію публічного управління визначають як процес докорінної зміни механізмів публічного управління загалом та діяльності публічних органів зокрема, який ґрунтується на впровадженні цифрових технологій у всі аспекти діяльності та призводить до прогресивного розвитку цифрових трансформацій у певній країні. Зважаючи на це, акцентуємо, що сьогодні стратегія диджиталізації публічного управління має включати складові, які спрямовані на впровадження цифрових технологій та цифрових ініціатив у державних структурах:

1. Політичне рішення та стратегічне планування. У цьому контексті важлива наявність політичної волі та прийняття стратегічних рішень на рівні уряду, виконання яких з технічної точки зору забезпечується за рахунок чинників успішної диджиталізації публічного управління.

2. Інфраструктура та технологічні ресурси. Йдеться про наявність потрібної інфраструктури та технологічних ресурсів для впровадження цифрових ініціатив, таких як високошвидкісний інтернет, хмарні сервіси, бази даних тощо.

3. Нормативно-правове забезпечення. Розробка та впровадження законодавчих актів, які регулюють сферу цифровізації, включаючи питання захисту даних, електронної ідентифікації, цифрового підпису тощо.

4. Кадровий потенціал. Підготовка та підвищення кваліфікації кадрів, які будуть здійснювати впровадження та підтримку цифрових ініціатив.

5. Електронна доступність та громадська участь. Забезпечення доступності цифрових послуг для усіх верств населення та залучення громадськості до процесу розробки та оцінки державних цифрових ініціатив.

6. Безпека та захист інформації, що забезпечується розробкою та впровадженням заходів забезпечення безпеки та захисту інформації у державних інформаційних системах та електронних сервісах (G2G («уряд-уряд»), G2B («уряд - бізнес»), G2C («уряд - громадяни»), G2E («уряд - службовці»)).

7. Моніторинг та оцінка. В цій складовій стратегії необхідне визначення критеріїв успішності, системи моніторингу та оцінки ефективності впроваджених цифрових ініціатив.

Ці складові взаємодіють між собою та сприяють реалізації стратегії диджиталізації публічного управління, спрямованої на покращення якості та ефективності державних послуг та процесів управління. Також погоджуємося з думкою В.

Сиротіна [7], що сьогодні для України важливо створити чітку загальнонаціональну стратегію цифровізації, цілі якої будуть відповідати напрямкам трансформацій в окремих громадах та органах влади.

Ефективність стратегії диджиталізації публічного управління можна визначити за допомогою різних індикаторів, серед яких можуть бути:

1. Покриття населення електронними послугами. Цей індикатор показує, яка частина населення користується електронними послугами, які надаються державними органами. Збільшення цього показника свідчить про підвищення доступності та прийняття електронних сервісів громадянами.

2. Час обробки запитів/заявок. Цей індикатор вимірює, скільки часу потрібно на обробку запитів або заявок через електронні канали порівняно з традиційними методами. Зниження часу обробки свідчить про покращення ефективності.

3. Рівень задоволеності користувачів. Опитування користувачів електронних послуг може допомогти визначити, наскільки задоволені вони якістю обслуговування та зручністю використання електронних сервісів.

4. Покриття географічних областей. Він вказує, яка частина країни має доступ до електронних послуг. Забезпечення рівного доступу до цифрових технологій по всій території сприяє зменшенню цифрового розриву.

5. Збільшення ефективності процесів. Вимірювання зменшення витрат часу та ресурсів на виконання адміністративних процедур через впровадження електронних технологій.

6. Безпека та захист даних. Оцінка рівня захищеності персональних даних та інформаційних систем від кіберзагроз та зловживань. Кількість загроз та їх знешкодження.

У сукупності наведені індикатори пропонуються використовувати для оцінки ефективності стратегії диджиталізації публічного управління та внесення необхідних коректив для подальшого поліпшення процесів.

Звісно, процес диджиталізації публічного управління має як переваги, так і недоліки. До переваг цього процесу слід віднести:

1. Підвищення ефективності та продуктивності, оскільки впровадження цифрових технологій дозволяє автоматизувати та оптимізувати процеси управління, що призводить до підвищення продуктивності та ефективності роботи публічних органів влади, що є вкрай важливим в умовах воєнного стану.

2. Поліпшення доступності адміністративних послуг. Цифрові ініціативи забезпечують громадянам та бізнесу зручний та швидкий доступ до таких послуг, що робить їх доступними у будь-який час, зручними та наданими з дотриманням безпекових умов.

3. Зменшення бюрократичних процедур. Електронні системи управління дозволяють зменшити кількість адміністративних процедур та паперову роботу, що спрощує взаємодію між публічними органами та громадянами.

4. Покращення прозорості та відкритості. Як показує практика, впровадження відкритих даних та електронної звітності сприяє підвищенню рівня прозорості та відкритості діяльності державних структур перед громадськістю.

5. Зменшення витрат. Це суттєвий ефект, оскільки в умовах воєнного стану режим економії великий, а цифрові технології здатні зменшити витрати на обслуговування та управління, що звільняє ресурси для інших сфер.

Серед основних недоліків слід назвати:

1. Цифровий розрив. Впровадження цифрових технологій може зробити групи населення, які не мають доступу до інтернету або технічних навичок, більш вразливими та відсталими.

2. Загрози кібербезпеки. Як відомо, зі збільшенням використання цифрових технологій зростає й ризик кібератак та порушень конфіденційності даних. Особливо небезпечним стає виток інформації супротивнику.

3. Порушення приватності та процедури захисту даних. Також ще не подолана проблема, бо збільшення обсягу збирання та обробки особистих даних потенційно може породжувати проблеми з приватністю та захистом особистих даних. У такому контексті також слід наголосити на

людському факторі та вмісному чи невмісному розголошенні інформації.

4. Неоднорідність у використанні технологій. Різні публічні органи влади можуть використовувати різні технологічні рішення, що може ускладнювати їх взаємодію та обмін даними в окремий час. Водночас наявні цифрові навички працівників таких установ теж можуть або прискорювати, або послаблювати процес цифрових трансформацій процесі надання та розвитку послуг.

Зрозуміло, що диджиталізація має багато переваг, але вона також вимагає уваги до потенційних недоліків та їх вирішення, щоб забезпечити справедливий і рівний доступ до цифрових можливостей для усіх користувачів. Незважаючи на ці складнощі, ефективне використання цифрових інструментів може допомогти громадам залучати ресурси, необхідні для їхнього успішного розвитку.

Іншими словами, загалом диджиталізація місцевого самоврядування сприяє підвищенню його ефективності. Водночас успіх цього процесу залежить від того, наскільки під час її впровадження враховано універсальні вимоги управління за результатами та ступінь дотримання умов успішної диджиталізації публічного управління (рис. 1).

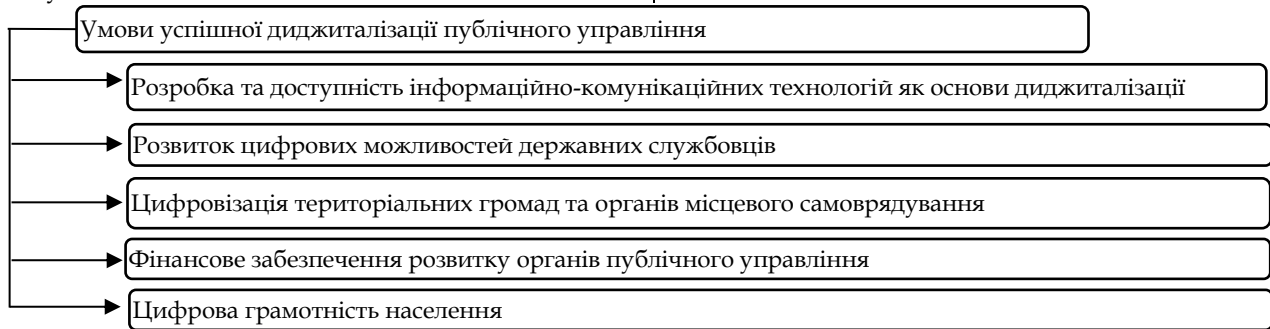

Рис. 1. Умови успішної диджиталізації публічного управління в Україні

Джерело: укладено автором на основі [1; 2; 4; 7; 8]

У сучасному світі існує чимало технологій і програмних продуктів, покликаних зробити перехід до цифрового управління для органів місцевого самоврядування максимально планомірним, доступним і зрозумілим.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У світовій та вітчизняній практиці диджиталізація публічного управління здатна охопити не лише зміни у наданні адміністративних послуг, а й процеси формування державної політики, управління державною власністю та адміністративною діяльністю. У результаті проведеного аналізу визначено основні напрями диджиталізації публічного управління в Україні, що враховують особливості сучасних умов (електронний документообіг та електронні послуги; відкриті дані (Open Data); електронна ідентифікація та цифровий підпис; електронна демократія електронне

урядування (e-Governance); штучний інтелект та аналітика даних).

Також досліджено переваги і недоліки цих процесів в контексті реалізації регіональних стратегій. Окреслено складові стратегії диджиталізації публічного управління та індикатори її ефективності, що в подальшому дозволить коригувати напрями розвитку та контрольні точки такої стратегії. На основі такої узагальненої інформації про переваги та недоліки застосування цифрових технологій можуть надалі коригуватись дії щодо формування та реалізації стратегії розвитку територій на практиці. Зазначено, що успіх цього процесу залежить від того, наскільки враховані універсальні вимоги управління за результатами та ступінь дотримання умов успішної диджиталізації публічного управління, зокрема зважаючи на повесне відновлення економіки України.

Література.

1. Биркович Т.І., Биркович В.І., Кабанець О.С. Механізми публічного управління у сфері цифрових трансформацій. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2019. № 9. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1488>. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.9.2>.
2. Мельников М., Петров К., Кобзев І. Диджиталізація публічного адміністрування. *Intellectual capital is the foundation of innovative development*. 2023. Part 4. P. 51-60. DOI: <https://doi.org/10.30890/2709-2313.2023-18-04-003>.
3. Михайловська О.В. Теоретичні аспекти комунікаційної взаємодії в науці публічного управління. *Теорія та практика державного управління*. 2020. Випуск 4. С. 32–37. DOI: <https://doi.org/10.34213/tp.20.04.043>.

4. **Наместнік В.В.** Цифрова компетентність публічних службовців: сутність поняття. *Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів*: матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю. Київ, 2019. С. 67-86.
5. **Разумей Г.Ю., Разумей М.М.** Діджиталізація публічного управління як складник цифрової трансформації України. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2020. № 2 (25). С. 139-145. DOI: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2020-2.25>.
6. **Пігарев Ю., Костенюк Н.** Діджиталізація публічного управління як чинник цифрової трансформації України. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. № 2. С. 92-96. DOI: <https://doi.org/10.35432/1993-8330appa2832021237257>.
7. **Сиротін В.Д.** Особливості цифровізації у сфері публічного управління. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2023. № 9. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-9-02-06>.
8. **Токар М.** Діджиталізація як оптимізація взаємодії публічної влади і громадських організацій. *Аспекти публічного управління*. 2020. Том 8. Спецвипуск № 1. С. 130-132. DOI: <https://doi.org/10.15421/152060>.

References.

1. **Вуркович, Т.І., Вуркович, В.І., Кабанець, О.С.** (2019). «Mechanisms of public management in the field of digital transformations». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 9. Available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1488>. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.9.2>.
2. **Мельников, М., Петров, К., Кобзев, І.** (2023). «Digitalization of public administration». *Intellectual capital is the foundation of innovative development*. Part 4. pp. 51-60. DOI: <https://doi.org/10.30890/2709-2313.2023-18-04-003>.
3. **Мухайловська, О.В.** (2020). «Theoretical aspects of communication interaction in the science of public administration». *Teoria ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*. Issue 4. pp. 32-37. DOI: <https://doi.org/10.34213/tp.20.04.043>.
4. **Наместнік, В.В.** (2019). «Digital competence of public servants: the essence of the concept». *Instytutsionalizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini v umovakh ievointehratsiinykh ta hlobalizatsiinykh vyklykiv*. [Tsyfrova kompetentnist' publichnykh sluzhbovtziv: sutnist' poniattia]. *Proceeding of the Materials of the schorich. Vseukr. nauk.-prakt. konf. za mizhnar. uchastiu*. Kyiv.
5. **Razumey, H.Yu., Razumey, M.M.** (2020). «Digitization of public administration as a component of digital transformation of Ukraine». *Publichne upravlinnia ta mytne administruvannia*. № 2 (25). pp. 139-145. DOI: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2020-2.25>.
6. **Pihariiev, Yu., Kosteniuk, N.** (2021). «Digitalization of public administration as a factor in the digital transformation of Ukraine». *Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnia*. № 2. pp. 92-96. DOI: <https://doi.org/10.35432/1993-8330appa2832021237257>.
7. **Syrotin, V.D.** (2023). «Features of digitalization in the field of public administration». *Problemy suchasnykh transformatsij. Seriia: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*. № 9. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-9-02-06>.
8. **Tokar, M.** (2020). «Digitalization as optimization of interaction between public authorities and public organizations». *Aspekty publichnoho upravlinnia*. Vol. 8. Special issue № 1. 2020. pp. 130-132. DOI: <https://doi.org/10.15421/152060>.

Abstract.

Hyrenko O., Dmytrenko S. Modern trends and problems of digitalization of public administration in Ukraine.

An important motive for the progress of digitalization is the desire to improve public administration. The article aimed to study modern trends and problems related to digitalizing public administration in Ukraine in modern conditions. In global and domestic practice, digitalization of public administration can cover changes in the provision of administrative services and the processes of formation of state policy, management of state property, and administrative activities. As a result of the analysis determined the main directions of digitization of public administration in Ukraine, which considers the features of modern conditions (electronic document flow and electronic services; Open Data, electronic identification, and digital signature; e-governance; artificial intelligence, and data analytics). The advantages and disadvantages of these processes in the context of the implementation of regional strategies are also investigated. The component strategies of digitization of public administration and indicators of its effectiveness are outlined, which will allow us to adjust the directions of development and control points of such a strategy in the future. The list of conditions for successful digitization of public administration in Ukraine is substantiated: the development and availability of information and communication technologies as the basis of digitalization; development of digital capabilities of civil servants; digitization of territorial communities and local self-government bodies; financial support for the development of public administration bodies; digital literacy of the population. Based on generalized information about the advantages and disadvantages of using digital technologies, the actions regarding the formation and implementation of territorial development strategies in practice can be adjusted in the future. It is noted that the success of this process depends on the extent to which the universal requirements of management by results are considered and the degree of compliance with the conditions of successful digitalization of public administration considering the post-war recovery of Ukraine's economy.

Keywords: digitalization of public administration, interaction of government and business, digitalization strategy, electronic services, digital development of communities and territories.

Стаття надійшла до редакції 02.04.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Гиренко О.В., Дмитренко С.М. Сучасні тенденції та проблеми діджиталізації публічного управління в Україні. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2024. № 3. С. 15-19.

Hyrenko O., Dmytrenko S. Modern trends and problems of digitalization of public administration in Ukraine. *Actual problems of innovative economy and law*. 2024. No. 3, pp. 15-19.

